

активи, а також у інші (не грошові) види зворотних засобів. Податкові органи повинні цікавитися виключно розміром амортизаційних відрахувань, а не їх подальшим використанням.

Отже, усі основні засоби, крім землі підвернені фізичному та моральному зносу, тобто під впливом фізичних сил, технічних та економічних факторів вони поступово втрачають свої якості та приходять до непотребу.

ОЦІНКА ОСНОВНИХ ЗАСОБІВ ЗА МІЖНАРОДНИМИ СТАНДАРТАМИ ОБЛІКУ

Железняк Д.О.

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М.Бекетова*

науковий керівник – Гордієнко Н.І., к.е.н., професор

*Харківський національний університет міського господарства
імені О.М.Бекетова*

Основні засоби підприємства становлять основу їх матеріально-технічної бази, зростання і вдосконалення якої є найважливішою умовою підвищення якості та конкурентоспроможності продукції, збільшення обсягу виробництва і підвищення технічного рівня. Основою для прийняття управлінських рішень є дані бухгалтерського обліку, отже виникає потреба у вдосконаленні системи обліку основних засобів у відповідності з міжнародними стандартами.

Основні засоби завжди були об'єктами дослідження багатьох науковців, таких як Ю.В. Азаровська, М.П.Войнаренко, Н. А. Пономарьова, О. В. Замазій, С.Ф. Голов, В.М. Костюченко, І. Жолнер, С.М. Кафка, О.О. Река, Н.М. Пирець та ін. Не дивлячись на те, що над вирішенням даної проблеми працюють багато провідних вчених існує ряд питань які вимагають подальшого вивчення.

Метою статті є аналіз особливостей обліку основних засобів за міжнародними стандартами.

МСБО 16 "Основні засоби" розкриває інформацію, що стосується визначення, визнання, оцінки, амортизації, припинення визнання та розкриття інформації щодо основних засобів.

Під основними засобами розуміють матеріальні об'єкти, які підприємства утримують для використання у виробництві або постачанні товарів чи наданні послуг для надання в оренду або для адміністративних цілей та які використовуватимуть, за очікуванням, протягом більше одного періоду.

Об'єкт основних засобів визнається якщо він відповідає визначенню (п.6 МСБО 16), і критеріям його визнання (п.7 МСФО 16). Кожен об'єкт основних засобів, який підприємство має намір взяти на баланс, повинен відповідати одночасно двом умовам: існує ймовірність, що майбутні економічні вигоди, пов'язані з об'єктом, отримає суб'єкт господарювання та собівартість об'єкта можна достовірно оцінити.

Первісна вартість об'єктів, що купується за плату, складається з таких складових:

1) покупної вартості, у тому числі мита та невідшкодовуваних податків на купівлю (за вирахуванням наданих торговельних знижок);

2) прямих витрат з доставки активу до місця призначення і приведення його в робочий стан (витрати на підготовку майданчика, витрати на доставку і розвантаження, на установку, вартість професійних послуг архітекторів, інженерів та ін.);

3) передбаченої вартості розбирання і видалення активу (витрати на демонтаж) і відновлення майданчика, на якому він розташований (регулюється МСФЗ 37 «Забезпечення, непередбачені зобов'язання та непередбачені активи»).

Підприємство згідно МСБО 16 може вибрати одну з двох моделей обліку подальшої оцінки:

1) модель собівартості;

2) модель переоцінки вартості.

Модель собівартості передбачає, що об'єкт основних засобів слід обліковувати за сумою сплачених (або належних до сплати) грошових коштів чи їх еквівалентів, або за справедливою вартістю іншого відшкодування, переданого постачальнику на дату придбання.

Модель переоцінки полягає у тому, що після визнання активом, об'єкт основних засобів (справедливу вартість якого можна достовірно оцінити) слід обліковувати за переоціненою сумою, яка є його справедливою вартістю на дату переоцінки мінус будь-яка подальша накопичена амортизація та подальші накопичені збитки від зменшення корисності. Частота переоцінок залежить від змін справедливої вартості переоцінюваних об'єктів основних засобів.

Якщо балансова вартість активу збільшилася в результаті переоцінки, то вартість збільшення визнається в іншому сукупному доході й відображається у власному капіталі. Таке збільшення має визнаватися в прибутку чи збитку, якщо воно сторнує зменшення від переоцінки того самого активу, яке раніше було визнане в прибутку чи збитку.

Якщо балансова вартість активу зменшилася в результаті переоцінки, зменшення має визнаватися в прибутку чи збитку. Зменшення вартості активу слід відображати в іншому сукупному доході, якщо існує кредитове сальдо дооцінки щодо цього активу. Зменшення, визнане в іншому сукупному доході, зменшує суму, акумульовану у власному капіталі на рахунку власного капіталу.

Висновки. Питання застосування на підприємстві Міжнародних стандартів прерогатива їх власників, але оскільки МСБО вбирають в себе позитивний досвід багатьох країн їх застосування поліпшило б працю бухгалтерів, особливо для підприємств які працюють з іноземними партнерами, що покращило б імідж України.